

La Veu de Tortosa

BIBLIOTECA PUBLICA
TARRAGONA

SETMANARI REGIONALISTE

Any 2.^{on}

Tortosa, 10 Juny de 1900

Núm. 28

TRASTORN POLITICH

Tots los periódichs més trassuts de Madrid, aquells que 'n llurs dies de verdadera proba aixeaven lo crit al cel proclamant la unitat de la patria, sens' adonarsen que son ells los hereus d' aquelles conmocions revolucionaries que derrocaren á Isabel II y á Amadeo de Saboya, que portaren la República pera combátrela després, ab més fermesa que may, pero sense mica de criteri, critiquen avuy lo qu' ells aconsellaven fa pochs mesos.

Aqueixa falta de sentit posa al poble tan excitat que ja no sab ni de qui fiarse ni quin camí deu empendrer en aquest plet ruidós entre 'ls Guberns y 'l poble que paga.

Aquest divorci portará á Espanya á la ruhana més espantosa; puig la falta de patriotisme dels encarregats de conduhir la nau de la patria á port de salvació y 'l dualisme entre governants y governats enrrunará aqueixa obra de regeneració, que ab tan mala voluntat, han volgut aixecar los polítics sobre una base tan falsa com perillosa.

L'odi dels periódichs madrilenys á Catalunya creix com una rumiguera y lo que abans era tansols un rumor avuy ja es un fet consumat. Cal, puig, que 'n aquest moment històrich, d' indecissió y de fadiga, no 's desalente ningú. La lluyta está en taulada.

Ab motiu de la visita que la comissió catalana ha fet á la Reyna, los més caracterisats diaris de la Cort, llansen tota mena d' impropis contra Catalunya y la tracten, *nada menos* que de *regió privilegiada*, com si nosaltres no tinguessim lo dret d' exposar nostres mals al Jefe del Estat nostre.

¿D' ahont prové, donchs, lo separatisme? ¿No som nosaltres fills de la mateixa patria?

¡Ens tracten de forasters!.....

¡Pobre sentit comú! ¡Pobra patria en mans d' aqueixa conlloga de polítics!

Peró la patria pera n' ells es lo de

menos, porque ells á la patria no la volen tal com nosaltres la voldriem véurerla.

La descentralisació, segons *El Liberal*, seria un *trastorno* pera Espanya. Aqueixa afirmació no sabém com calificarla: si de ruguería ó de sátira intencionada, puig realment ab lo programa regionaliste hi vé un trastorn grossissim.

Ab la implantació del programa descentralisador s' enfonsa al politich d' ofici, se mata l' arrel de tota corruptela, se fá anar á la justicia dreta com un junch, se cambien los procediments administratius, se soterran les falsetats polítiques, se capgira 'l dret d' avuy, se trastoca la mentida y llur convencionalisme polítich y 's pega un daltabaix á n' aqueixos doscents mil briballs que s' imposen per l' escandol, la prevaricació y la infamia als divuyt milions d' habitants que patrioticament sofreixen y paguen.

Si aquest trastorn es lo que pronostica *El Liberal*, desd' avuy, lo nostre goig será gran, ja no hi cabrém en la pell.

Francesch Mestre y Noè.

Tortosa, Juny de 1900.

Lo Catalanisme dels tortosins

EN LO SIGLE XVI

(Continuació)

D. P. No espera á mí que ja yo tinch acabat lo que havia de negociar ab ell y no era mes de que me donas asi pera susara 100 Ducats y quem fes crédito pera Barcelona de 500 pera als dies que estaré allí.

L. O. Que grans son les necessitats, que de cada hora tenim los Cavallers de esta gent.

F. Pues á fé que están bé en lo mont y que ames del servei que fan per ses propies ganancies, moltes coses arriben á noticia dels homens de totes les parts del mon per la industria y comersi seu, que no arribarien si ells no fosen.

D. P. No hi ha que duptari que á la veritat molt temps ha que es un art la del negoci prou estimada y de molts Cavallers y ciutadans honrats usada, y per avuy no deixa essero en cara en Valencia.

L. Y lo mateix també en Barcelona y en altres parts, y en Tortosa he ohit yo que solia esser lo negoci també molt tractat.

F. De aixó puch yo donar tan bona rahó com ningú porque tinch llibres en ma casa y ne he vist també en altres cases de así ab ques mostra bé que era molta cosa lo negoci que así se tractava y á fé que se estenia molt.

D. P. Seria fins á Barcelona y Valencia.

F. Bo está aixó y porque no fins á Genova, á Roma, á Nápol, á Venecia y á Cadiz, á Chipre á Sicilia y á la part de Ponent, á Sevilla, á Portugal y pasaven á Flandes, á Inglaterra y en altres parts.

L. Santa María que tant se estenia la sua flasada? Donchs ara nom maravella que en cada casa dels ciutadans en la major part tinguen una marca entretallada en pedra la qual mostren tenirla en tant com les armes propies que fan.

D. P. Fan bé que ja puig no tenen aquells tans diners ab que negociaben, que al menys guarden les marques pera quant tornarian á tenir diners pera fer negoci.

L. Igual seria tenir los diners que á elles, mas de aixó de guardarles prometvos que hu fan, y tant, que per tenirles ben guardades os fas saber Señor que les posen en ses capelles y sepultures.

D. P. No es posible.

L. Yo os dich la veritat.

F. Que no tenen á bé senyor Libio que les marques estiguen allí?

L. No cert.

F. Y les armes tampoch.

L. Si les armes.

F. Y com, no son los dos señals obra profana, dons porque hi ha de está lo húmes que lo altre? Ans me apar á mí que de rahó haurien de estar allí les marques y no les armes, porque les primeres señalen en certa manera pau, y les darreres anuncien guerra y veheu si estaria en la Iglesia millor lo señal de pau que no lo de guerra.

L. De tal manera haveu colocada la vostra rahó que par que no hi ya que replicar, mas en la real veritat gran engany y besconte rebeu Señor en aixó y es molt al ravés del que pensau, que encara que les dos coses sien profanes que aixó yo ho otorgue y per só no dignes en quant profanes de ser admeses dins Casa Sagrada, pero per quant les armes son senyal del art militar y la milicia es instituida principalmente pera oprimir y aniquilar lo enemich de justa guerra, y lo enemich contra qui la guerra es justa es aquell que vá contra la Iglesia, com es lo turch, lo moró, lo pagá, lo eretge, la cismátich, se seguiria que lo instrument ab que es just enemich es expugnat, si á tingut per just, y si just

cosa justa é razonable es que la admeta la Casa justa que es la Iglesia, com á defensora de ella, que en les marques cesa tota aquesta consideració y causa, y lo mateix es pot dir de les banderes y altres insignies militars que també se posen allí senyaladament en Cathaluña y méritament per haver militat tant gloriosament los que allí les posaren.

F. No vull mes disputar ab vos que sou gran sofista.

D. P. Digaume Señor per vostra vida perque posau allí les marques vosaltres voleules per ventura fer alegrar de la inunitat de la Iglesia.

L. A mí parme que sí.

D. P. Donchs no se si allí estarán prou segures per ara ja les coses de la Iglesia no van tan respetades com solien.

F. Com així.

D. P. Y no sabeu com se tracten los Coronats per avuy al menys en Valencia que per un no se que los lleven la corona, y ya que asó no poden ab un viag de un breu que del Papa han obtingut, lleven del poder del Ordinari als coronats y encara que lo breu se es impetrar per motiu de fer justicia, á la veritat no sen serveixen sino pera extorsions é injusticia.

L. També tenim aqueix Breu aqui en Cathaluña, mas Señor aixó que dieu es malisia y rabies que posan á la obra, y ja que així fos com dieu vé tot per nostra culpa y així nos ho mereixem nosaltres que no solem quietarnos ni tenir compte ab lo Rey y menys ab Deu, y per so hu permet perque ab seu nom y abrich de la Iglesia no perdam tras lo cos la anima.

D. P. Santa persona sou senyor Libio pues asó regnar voleu vos que voleu algun cárrech del Rey.

L. No só tant ambiciós com aixó, mas no puch deixar de dir la veritat que per un moro la diré y que la corona fos mes instrument pera al mal que pera reparaho del mal.

F. Donchs yo hos he vist de altre parer en altre temps.

L. Les ores judicava ab pasió, la pasió totalment nega lo enteniment com ho diu lo Filosof y lo excelent Poeta catalá.

F. O Señor que prou sabem de ahont ve tot lo mal y no vé gens del lloch que pensau vos Señor Libio, que los coronats que no son pijors vuy que foren en altre temps no tocarem de est any y la veritat digamla també tots.

L. Donchs de ahont vé?

F. Vé á la fé de que les ministres y oficials del Rey per aplaudirlo no perque desitjen son servey, sino per procurar los interesos propis inventen eixes extorsions y altres mil. Y així volen fer ab artifici al Rey tirá no esento per natura.

D. P. Com nos volen obrir lo cap sense profit, al Papa que es Príncep de la Iglesia nos te respecte y voleu que se tinga al simple coronat.

F. Cóm nos respecta?

D. P. Y no veyeu la guerra tan uberta que per avuy te lo Rey de España D. Felip, contra lo Papa Paulo quart, que si Deu no hu remedia tot ha de anar al través.

L. Prou hu veyem tot Sr. D. Pedro, pero de aixó sen té la culpa lo Papa, que aqueixa guerra prou la podia ell escusar y per só així com als coronats oprimeixen per sa culpa com tinch dit, així també mohuen la guerra al Papa per sa culpa.

D. P. Com així digaumos lo perque, que molt me folgaré yo al menys per saberho.

L. Señor nom poseu en aqueixes fondures y per amor de mí nom fasau parla del Papa que te manat nos parle de ell, y com es mon Superior y Señor en lo Espiritual, no vull yo descomplaure ni desobeir.

(Continuará).

L' EMPRÉSTIT

Els diaris ministerials han llenyat al vol las campanas per l' éxit del empréstit y segueixen ventantlas de valent. Ja está salvada la patria, ja no hi ha perills enloch, ni á fora ni á dintre, ni del cantó dels partits revolucionaris, ni de la banda de las potencias que fan l' aleta per las ayguas de Mallorca y de Canarias. La prosperitat, el crédito, la riquesa, el benestar del país quedan comprovats per aquesta móntanya de milions que la vareta mágica den Villaverde ha fet brollar d' aquesta terra árida, seca y esquilmada.

Fa de mal dir á qui 's proposan enganyar ab aquests jochs de mans. Potser volen enganyarse á si mateixos. Lo cert es que no enganyarán á ningú més. Tothom ho sap de sobras que 'l diner surt de sota terra ab l' esquer d' un bon negoci. Tothom sap també lo que hi ha de fantastich y d' ilusori en aquestas milionadas. Aixó ho sap tothom... menos els periodistes de *La Epoca* y *l' Imparcial*, que cantan ab aquest motiu las alabansas den Silvela y en Villaverde.

Nosaltres, fins prescindint d' aquesta grollera comedia, fins descontan els milions de fantasia y fins no fixantnos en els onze milions anyals que 'ls contribuyents haurém de pagar de més pels gastos de la festa, ens causa aquesta operació una impresió penosa y la considerém com un signe fatal de decadencia y de mort; que 'ls diners que cauhen en mans del Estat per la golosia d' un bon interés, son capitals perduts, robats á la industria y al comerç, robats á las ocupacions que fan la prosperitat, la forsa y la riquesa dels pobles. Y aquí ahont han de venir els capitals de Fransa, Bélgica y Inglaterra pera construhir ferro-carrils, explotar minas y fundar novas industrias, es vergonyós veure aquesta professó de milions que s' en van á viure tranquilament del Presupost, y més vergonyós encara que 'l Govern s' en alegri y s' hi entusiasmi com si fos una grossa victoria.

Ab victorias d' aquestas els pobles s' enfonzan.

Peró 'ls nostres governants ab el pervenir no hi pensan. *Quien piensa en mañana desconfia de Dios*. Y així van las cosas.

(Del *Diari de Catalunya*).

REPRESSIÓ

Ab la proclamació del estat de guerra á la provincia de Barcelona ha vingut l' ordre de traure de les capsaleres d' alguns periódichs l' extracte de les Bases de Manresa, la suspensió de *La Nació Catalana*, *La Veu de Catalunya* y *La Creu de Catalunya*, multes á una porció de publicacions, denegació de permis pera sortir á la llum pública revistes catalanes, amonestacions, y altres mides represives que fan preveure una verdadera tempestat.

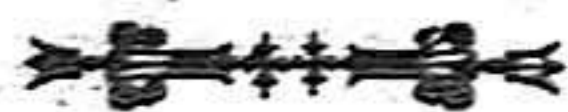
No 's pot comprendre lo que 's pretén ab semblants actes que may revelan á un Govern fort y ben previsor y que no conduheixen més que á extremar la propaganda per part dels que 's veun perseguits: les idées que 's troban fundament arrelades en lo cor d' un poble, aquelles idées pera les que 'ls uns senten idolatria, 'ls altres entusiasme y 'ls que menos respecte, no es possible destruirles ab mides de violencia, ab una persecució cruel y material. Contra les idées y 'ls convenciments d' un poble no valen les armes posades en mans de la policia, de la Guardia Civil ó del Exércit, ni les presons, ni les argolles; es precis lluytarhi més noblement ab altres idées que les anulen ó que fassan oblidar á aquelles que avans inspiravan veneració: y si així uo 's fa, bona mida de Govern seria la de donar satisfacció parcial ó total á les exigencies de la opinió.

Sembla que ningú 's recorda del abim á que han conduhit sempre les mides represives.

Una repressió fou causa del alsament de Riego: la repressió va encendre la primera guerra civil: la repressió va produhir la septembrina: la repressió, representada per Weyler, acabá ab l' imperi colonial del occident: la repressió, encarnada en Polavieja, determiná la perdua del imperi colonial espanyol del orient.

Y á fora de España, y en temps anteriors al sigle actual, y en tots los ordres y en tots los grans convenciments d' un poble, la repressió ha sigut sempre com les fletxes de Covadonga que de rebot matavan als mateixos que les havian disparades.

Y es per lo tant una gran imprudencia, avuy en que 'ls ideals catalanistes han pres gran volada y 'l poble 'ls ha adoptat per seus, avuy en que les arrels de la doctrina catalanista han arribat al cor de tots y á les entranyes de la terra catalana, comensar una persecució desatentada, amparada per una lley de forsa, que fa recordar als perseguits que l' agressió deu contestarse sempre ab les mateixes armes é identichs medis qu' emplea l' agressor, y que se ha pro-

mulgat pera poguer faltar impunement á lo establert per les lleys de la rahó.

Y qué s' en traurá de la suspensió dels periódichs? Si al catalanisme li sobran medis de propaganda! Si fins la suspensió es arma que ha fet nous catalanistes! Per ventura no 's farà particularment y no s' escullirán y estudiarán plans que vingan á substituir als periódichs suspesos?

Y 'ls elements que han decidit formar associacions noves y noves revistes y no han conseguit permís, es de creure que s' en tornen tranquilament á cases seves y abandonen per sempre la causa de Catalunya?

Tingan entés que al catalanisme res l' amedrenta: ni la resurrecció d' aquell temps en que estava poblantse Fernando-Poo de politichs espanyols. Lo catalanisme sortejará com puga la torbellinada y 'n escapará lo més ben lliurat possible.

Despres de tot sab que 's necessitaren sigles enters y moltes víctimes pera que 'l cristianisme pogués sortir triomfant de les Catacumbes.

Y 'ls tems tornan y 'ls fets se repeteixen.

(De La Comarca de Lleyda.)

La Germana de la Caritat

(TRADUIM D' UN PERIÓDICH XILENO)

«No fá pas molts anys, nosaltres mateixos podem recordarho, patia en el llit de la caritat un home malalt, pròxim potser á la mort, y obstinat, á pesar d' aixó, en oblidar á Deu, y aduch en blasfemar de sa justicia y negar sa misericordia.

Ningú podia acostarsi sense escoltar las més terribles imprecacions ó exposarse á las consecuencias de sa rábia impotent. La violencia dels dolors estraviaban sa rahó, y no tenia pera sofrirlos la santa resignació del cristiá.

Els metjes li havían receptat un calmant; pero l' infelís exasperat per la inefficacia dels anteriors medicaments, 's negaba obstinadament á pendrel, arribant al paroxisme del furor quant algú s' acostaba á oferirli.

Els que 'l rodejaban l' havían deixat ja tots, cansats de la inutilitat del seus esforços.

Pero si tots l' abandonaban, l' ángel de la paciència, la germana de la caritat era allí!

Ab la mirada suplicant s' acostá al desgraciat, oferintli ab ma amorosa aquella medicina salvadora.

Una blasfemia espantosa y una crudel amenassa fou la resposta qu' obtingué.

Malgrat aixó, ella va insistir.

Pero aquell home era un impío: estava desesperat, y va llensar ab furor la medicina que se li ofería, amenassant de nou á la indefensa enfermera.

Per segona vegada la germana va acostarse á n' aquell llit, y per segona vegada pregá y suplicá, oferint al malalt el vas que contenia la medicina, portada de nou.

Sa veu era dolça, sas paraulas persuasivas, sa mirada plena d' unció y de pietat.

—Preneula,—va dirli,—preneula en nom de Deu.

Y allargá sa ma pera aixecarli l' cap ab un moviment suau, com el d' una mare amorosa.

Allavors aquell home s' aixecá irat, sa mirada injectada de sang, sas dents cruixian apretadas ab forsa, y en la esplosió de sa rábia agafá de nou el vas y l' va llensar, no lluny com la primera vegada, sinó al cast front de la relligiosa.

El líquit va cegar aquells ulls y va inundar aquell semblant angelical, produhint el cop una ferida fonda; pero ni una queixa, ni una reconvenció va sortir d' aquells llabis: sols una llágrima trista y dolorosa va rodolar per sas galtas.

Aixugá ab tranquilitat son rostre y permanesqué en son lloch, netejant després ab son mocador el front y las mans del malalt, també esquitxadas y mulladas, ab un amor y solitud sens igual.

Al veurer aquella sang, al veurer aquella llágrima el malalt va sentirse avergonyit de sí mateix; va passar per devant dels seus ulls una cosa estranya, y son cor esperimentá un sentiment desconegut.

Pasat el primer, moment la filla de San Vicens feu un lleuger moviment pera alunyarse, y el desgraciat li preguntá rapidament ab veu confosa:

—Vos n' aneu?

—Sí: crech que vos ha passat l' enfado y are potser...

—Qué?—Va dir admirat aquell home veient la dolça rialleta qu' havia acompanyat aqueixas paraulas.

—No vos resistireu á pendrer aqueixa vegada que conté vostre salud.

—Y... la portareu una altre vegada?—va preguntar emocionat.

—Y mil més si fos necessari.

—Pero ¿y aqueixa sang?...

—Jo donaría tota la méva pera aliviar vostre mal,—va dir ella ab una veu tan sentida y tan dolça que feu estremir la última fibra d' aquell cor agitat.

Allavors, com las puras ayguas d' un impetuós torrent, amagadas y contingudas per una grossa capa de terra saltan y 's despenyan ab estrépit quan una ma habil trenca d' un sol cop la forta resclosa, axis varen sortir en doll abundant las llágrimas durant tants y tants anys estancadas en aquella ánima, retornantli la fe oblidada y la esperansa perduda.

—¡Crech en Deu!—cridá á la fi aquell home en l' excés de sa emoció, ab veu desentonada y anguniosa;—¡crech en Deu y en els sants, y en els angels, perque vos sou un d' ells! Sí, hi ha un cel; vos veniu d' allí, perque en la terra no 'n sabem de fer aquestas cosas; hi ha una eternitat, perque es precis que hi siga pera premiar tanta virtut. ¡Oh! no 'm deixeu, per Deu, y en senyeume á esperar ja que m' haveu ensenyat á creure.

Aquestas paraulas eran dictadas per un sentiment real y sincer; perqué una hora després, y cedint als desitjos del arrepenit pecador, Jesús sacramentat baixaba al seu pit, purificat ja per l' arrepenitment y per la contrició.

Lo que no havían pogut fer los més sants consells, las més severas exortacions, ho va conseguir una llágrima y una gota de sang humil y sola.

Deu va voler coronar la obra de la caritat y va tornar a salut al malalt, que ja l' invocaba esperant eu sa bondat.

UNA MICA D' HISTORIA

Mentres lo rey en Pere III preparava l' expedició á Tunis que tanta curiositat despertá per la reserva ab que 's duya tot, las lluyta entre 'l Pontificat y la casa de Sicilia acabaren ab sos prínceps pertocant per dret propi sa corona, á Constansa esposa del rey d' Aragó.

Ja feya temps que Sicilia bregava també contra l' invasió francesa, esclatán al fi en las tant célebres Vespras Sicilianas (31 Mars 1282) cansat ja 'l poble de tants abusos y humiliacions, exterminant á una hora dada á tots los enemichs que trovaren á son pas; aquesta ferida no escarmentá pas al tirá, sino que feu créixer son propósit de la denominació de l' illa, envianthi una forta esquadra ab més de 60 mil homes manats per En Carles d' Anjou, y llavors fou quan los sicilians veient que no podrian resistir tal empenta acudiren al rey d' Aragó en una embaixada ab las naus negres y endoladas recordantli los drets de sa esposa y pregantli aceptés la corona de Sicilia, pera salvarlos.

Lo rey hi acudí ab una bona esquadra y ab sos millors capdills y almogavers, essent rebut ab entussiasme gran per tot lo poble, que en ell confiava.

Sabent que Messina estava sitiada pe 'ls francesos y prop de caure en son poder, hi acudiren 2.000 almogavers que ab sos trajos senzills y sense escuts que 'ls protejessin, feren desconfiar als messinenchs qu' esperavan veurels cuberts de acer; mes prompte 's convenceren de lo que valian, quan á sa terrible embestida fugiren los francesos á la desbadada quedán lliure la ciutat.

L' entussiasme fou gran, y arribá al deliri quan veieren entrar á Messina lo Rey En Pere seguit de sos nobles y capdills.

Carles d' Anjou no cedí sino que enviá una esquadra composta de 80 naus, sortintla á rebre la catalana en número molt inferior, ab l' almirall Pere de Queralt y 'l vice-almirall Cortada, no per una temeritat com los francesos creyan, sino perque estaban convensuts de la superioritat de nostra marina.

Mentrestant á Messina tothom estava ansiós pera saber lo resultat d' aquest combat naval, veient per fi avensar moltas y moltas velas que 'ls feren temer fos la esquadra francesa victoriosa, fins que ja més aprop, veieren entussiasmats, alta en los pals de las galeras, la senyera de las quatre barras.

¡Quin espectacle més hermós devia esser l' entrada de la escuadra triomfant remolcant, agafadas per la popa,

las naus presoneras y arrossegant per l'aygua las banderas del vensut!

La derrota dels francesos fou complerta quedant apresadas 22 galeras y 4 mil homes.

Desde llavors las victorias se succehiren y comensá á ferse coneixer pera gloria de la marina catalana un dels millors capdills de nostra historia, l'almirall Roger de Lluria.

J. C. y A.

LA CANSÓ DEL CATALÁ

Tots los fills de Catalunya
ja en los goigs, ja en los condols,
un amor tan sols tinguémne,
una véu tinguém tan sols
per cantar la cansó ferma
ab que 's gronxen los bressols.
¡Oh, cantém, cantém sens tréva
la cansó del catalá,
que s' hi ha veus que la canten,
Catalunya bé viurá.

Quan lo cávech ó l' aixada
ne ressonin pél terror,
quan los rossos blats s' aplanen
y lo grá boti sancer,
quan las gerras s' omplen d' oli
ó de vi s' omple 'l celler.
¡Oh cantém, cantém sens tréva
la cansó del catalá,
que s' hi ha veus que la canten,
Catalunya bé viurá.

En la mar, ó bé en las quadras,
en la llar ó l' obrador,
entremitg de las onadas,
ó al brugit ronch del vapor,
entre 'l drinch del ferro-verge,
del treball entre 'l ramor.
¡Oh cantém, cantém sens tréva
la cansó del catalá,
que s' hi ha veus que la canten,
Catalunya bé viurá.

Quan la patria ne demane
un esforç de sos fills bons,
quan los somatents s' aixequen
ó rublerts los batallons,
quan las glevas sanch ne began
ó retrunyen los canons,
¡Oh cantém, cantém sens tréva
la cansó del catalá,
que s' hi ha veus que la canten,
Catalunya bé viurá.

Y al morí' el fill de la terra
tots los cors omplint de grén,
al deixarnos sas despullas
per donar l' ánima á Deu,
de la boca de la fossa
tot cantant s' aise una véu:
¡Oh cantém, cantém sens tréva
la cansó del catalá,
que s' hi ha veus que la canten
Catalunya bé viurá!

Joseph Roca y Roca.

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge, dia 10, La Santíssima Trinitat.—Dilluns, 11, San Bérnabe apóstol.—Dimars, 12, San Joan de Sahagun.—Dimecres, 13, (Abans †) San Antoni de Pádua.—Dijous, 14, SS. CORPUS CHRISTI.—Divendres, 15, San Vito.—Dissapte, 16, San Francisco de Regis.

NOTICIES

L'assistencia als exercicis del Apostolat de la Oració fou extraordinaria lo divendres y diumenge últim, en los quals vá predicar lo P. Rosell de la Companyia de Jesús, á quin zel apostólic se deuen los

fruyts recullits fins ara y 'l foment que pren á Tortosa l' Apostolat de la Oració.

L' eminent astrónom espanyol senyor Landerer ha protestat de la declaració que se li atribueix respecte á que hagi manifestat que l' eclipse de 1905 serà total á Tortosa.

La totalitat de dit eclipse se verificará més al Noit de nostra ciutat.

Sobre Tarragona, segons llegim en la premsa d' aquella ciutat, ha caygut una verdadera plaga de monedes falses á una y dos pessetes.

Com lo més natural es que la «plaga» se propagui, cridém sobre 'l particular la atenció del comers d' aquesta ciutat.

Lo venerable bisbe de Vich doctor Torras y Bages, ha publicat un hermós escrit en catalá en lo *Boletín Oficial del Obispado de Vich*, titulat; «Instrucció preparatoria pera la Consagració del homes al Cor de Jesús que dirigeix als seus diocessans lo Bisbe de Vich.»

Lo diumenge va tenir lloch la festa dedicada á la *Mare del amor hermós* pels noys de la Catequística del Gimnassio de San Lluís, celebrantse á les vuyt la missa acostumada de la Congregació.

Per la tarde, á les tres y mitja escomensá l' exercici de les Flors ab Avenaries y letrilles cantades, verificantse, totseguit, la ofrena de flors á la Verge, recitantse joyosos diálechs y poesies y acabant la funció ab una lleugera plática y Consagració dels noys á la Verge.

Un cop acabat aquest joliu acte religiós, en lo saló de vetllades se feu una rifa extraordinaria amenisada ab poesies y pessets musicals.

Lo dijous al vespre va sortir á Barcelona lo primer número del *Diari de Catalunya* redactat, segons noticies, per nostres estimats amichs y companys los ex-redactors de *La Veu y La Creu de Catalunya*.

L'aparició d' aytal periodich catalaniste ens ha omplert de satisfacció y molt més al enterarnos de la forma digna y patriótica, que, devant de les actuals perilloses circumstancies, han empleat los valents campions de nostra causa hasta conseguir lo permís pera la publicació del nou confrare regionaliste que vé á la lluyta ab lo dalit del qui sab sacrificarho tot en defensa d' aquest noble ideal, veritable aspiració de tots los catalans, que, despullats d' ambicions ridicoles y acanallades, senten batejar son cor al dols recort de la patria.

LA VEU DE TORTOSA se complau en donar la benvinguda al *Diari de Catalunya* y en saludar carinyosament als volguts companys que, creguts, per un moment, inutilisats en la campanya, tornen á la lluyta tremolosos d' entusiasme y aixecant als quatre vents la Senyera de la patria.

Lo Governador Sr. Luengo s' ha encarregat novament del mando d' aquesta Provincia.

Nostre volgut amich D. Joseph Villante y Lago, Oficial de la Delegació d' hisenda de la Coruña ha sigut trasladat ab lo mateix càrrech á la de Cartagena.

A Barcelona segueixen fentse inscripcions pera la próxima pelegrinació diocesana á Roma.

A la pelegrinació s' hi admietrán personas de fora la diócesis.

Nostre estimat amich lo pintor senyor Serveto ha enllestit lo dibuix que deu figurar com á portada en los prospectes de la *fiat de bestiar* que tindrà lloch en aquesta ciutat durant les festes que, ab caracter d' extraordinaries, se proposa celebrar l' Ajuntament en honor de nostra Patrona la Verge de la Cinta.

En l' esmentat dibuix hi figura una pageda, vestida á l' antigalla, y un perfil de la barriada de Remolins, quin punt ha sigut destinat pera l' amurriament del bestiar y transaccions de compra y venta.

Encar que l' obra de Serveto no es de grans vols, lo felicitem per haver agermanat ab senzillesa lo bon gust y la propietat.

La *Gaceta* de 31 de Maig inserta una disposició que convé coneixin nostres lectors.

En ella 's determina, de conformitat ab lo informat per la Direcció general de lo Contenciós del Estat, que 's consideran dedubibles, al efecte de liquidar l' impost sobre utilitats, les sumes que destinen al pago d' amortisació é interessos de les obligacions hipotecaries les Societats que exploten concessions que deguin revestir al Estat.

Los considerants son importants, y d' ells se desprén, com tassis general, que una mateixa suma no deu tributar dues vegades per lo mateix concepte, que es lo que reclamen altres Societats no compreses de pié en aquesta aclaració.

La fàbrica qu' elabora 'l gel ó glas en l' Arrabal de San Vicent, pera major comoditat del públich, ha establert un depòsit en lo carrer Ample núm. 18, ahont lo pot adquirir tothom desde mitj kilo per' aixunt.

Lo dia 17 del corrent tindrà lloch, en la Vila d' Alcanar, la solemne benedicció y inauguració del espayós hospital construït en aquell poble.

Lo senyor Bisbe de Tortosa benehirá l' edifici, y en l' ofici que se celebrarà 'l dia de la festa, predicarà 'l Reverent P. Martí de la Companyia de Jesús.

L' hospital quedarà al cuidado de les Germanes de la Consolació.

Abans d' ahir arribá 'l Governador de Santander á Madrid.

S' assegura que 'l Govern l' ha cridat porque vol que figuri en la próxima combinació de Governadors, que tindrà per base la sortida del senyor Luengo, del Govern civil de Tarragona.

Avuy anirà una pelegrinació, presidida pel senyor Arquebisbe de Tarragona, á la pintoresca ermita de la Trinitat, de l' Esplugu de Francolí, á la Conca de Barbará.

TEATRE DEL BALNEARI

La companyia cómica-dramatica, que baix la direcció del notable primer actor senyor Núñez actua en aquest teatre, continua posant en escena les més escullides obres del repertori modern.

Dita companyia ha representat aquesta prop passada setmana les hermoses obres *Mancha que limpia* de Echegaray y *El Director General* de Mario (fill) y Santoval. Aquestes produccions han sigut molt ben interpretades, particularment *Mancha que limpia*, que ho fou d' una manera admirable, y en la que varen ratllá á gran altura lo senyor Núñez en lo paper de *Fernando*, la senyora Garrigós en lo de *Matilde* y la senyoreta Bozzo que tenia á son carrech lo de *Enriqueta*.

La distingida concurrència, escassa á causa del temps rúfol qu' ha regnat, ha aplaudit ab gust totes les nits les obres representades.—*Jofre*.

RECEPTES CONTRA 'L DENGUE

A Paris s' han posat de moda, per les cures qu' han fet, les següents receptes del Dr. Mr. Borne pera curar lo *dengue*: Aygua pura, 60 grams; magnessia, 1 gram, y aixarop de tarongina 35 grams. D' aquest remey se n' ha de pendre una cullerada de sopa cada quart durant lo primer dia y á mes en forma de càpsules ú hosties durant los cinch dies següents: magnessia, 10 grams; betol, 5 grams; salol, 2 grams; terpina, 2.50 grams. Aquestes quantitats formen vint hosties ó càpsules, que s' han de pendre dues al aixecarse y dues al anarsen al llit.